

Lieta C-76/21

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu

Iesniegšanas datums:

2021. gada 8. februāris

Iesniedzējtiesa:

Verwaltungsgericht Berlin (Vācija)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2021. gada 20. janvāris

Pieteicēja:

Wacker Chemie AG

Atbildētāja:

Vācijas Federatīvā Republika, kuru pārstāv *Umweltbundesamt
Deutsche Emissionshandelsstelle*

[..]

VERWALTUNGSGERICHT BERLIN [BERLĪNES ADMINISTRATĪVĀ TIESA]

LĒMUMS

administratīvajā lietā

Wacker Chemie AG,

[..] Minhene,

pieteicēja,

[..]

pret

Vācijas Federatīvo Republiku,

kuru pārstāv *Umweltbundesamt* [Federālā vides dienesta]

[..]

Deutsche Emissionshandelsstelle [Vācijas Emisijas kvotu tirdzniecības iestāde],

[..] Berlīne,

atbildētāja,

Verwaltungsgericht Berlin 26. palāta

[..]

2021. gada 20. janvārī nolēma:

Tiesvedībā, kas apturēta ar 2020. gada 27. novembra lēmumu, pamatojoties uz LESD 267. pantu, uzdot Eiropas Savienības Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus: **[oriģ. 2. lpp.]**

- 1) Vai Eiropas Komisijas EKTS pamatnostādņēs (OV 2012, C 158, 4. lpp.) ietvertā jaudas palielinājuma definīcija, saskaņā ar kuru fizisku kapitālieguldījumu (vai vairāku pakāpeniski veiktu fizisku kapitālieguldījumu) rezultātā iekārtu var ekspluatēt ar jaudu, kas ir par vismaz 10 % lielāka par iekārtas sākotnējo uzstādīto jaudu pirms izmaiņām, ir jāinterpretē tādējādi, ka izšķiroša ir
 - a. cēloņsakarība starp fizisku kapitālieguldījumu un tehniski un juridiski iespējamās maksimālās jaudas palielinājumu
 - b. vai – atbilstoši Komisijas Lēmuma 2011/278/ES (2011. gada 27. aprīlis) 3. panta i) un l) punktam – salīdzinājums ar ražošanas apjoma vidējo rādītāju tajos divos mēnešos, kuros tas bijis vislielākais pirmo sešu mēnešu laikā pēc darbības izmaiņām?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir tā b) daļā izklāstītais variants: vai Komisijas Lēmuma 2011/278/ES (2011. gada 27. aprīlis) 3. panta i) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka izšķirošs ir nevis tehniski un juridiski iespējamās maksimālās jaudas palielinājuma apmērs, bet gan vienīgi vidējo rādītāju apsvēršana atbilstoši Lēmuma 2011/278 3. panta l) punktam neatkarīgi no tā, vai un kādā mērā tie izriet no veiktajām fiziskajām izmaiņām vai augstāka jaudas izmantojuma?
- 3) Vai EKTS pamatnostādņu I pielikumā minētais jēdziens “sākotnējā uzstādītā jauda” ir jāinterpretē atbilstoši Lēmuma 2011/278/ES 7. panta 3. punktam?
- 4) Vai Eiropas Komisijas lēmums necelt iebildumus pret paziņotu valsts atbalsta shēmu ir jāinterpretē tādējādi, ka:

- a. ar to konstatēta dalībvalsts regulējuma pilnīga atbilstība pamatnostādnēm par valsts atbalstu, tajā skaitā attiecībā uz valsts atbalsta shēmā ietvertajām papildu atsaucēm uz citām valsts tiesību normām vai
 - b. valsts atbalsta shēma un šīs citas valsts tiesību normas savukārt ir jāinterpretē tādējādi, ka rezultātā tām ir jābūt saderīgām ar pamatnostādnēm par valsts atbalstu?
- 5) Ja atbilde uz ceturto jautājumu ir tā a) daļā izklāstītais variants: vai Eiropas Komisijas lēmums necelt iebildumus pret paziņotu valsts atbalsta shēmu attiecībā uz konstatēto saderīgumu ar attiecīgajām pamatnostādnēm par valsts atbalstu ir saistošs dalībvalsts tiesai?
 - 6) Vai Eiropas Komisijas pamatnostādnes par valsts atbalstu – tādēļ, ka tā uz tām atsaucas lēmumā par iebildumu necelšanu pret paziņotu valsts atbalsta shēmu un, pamatojoties uz šīm pamatnostādnēm, pārbauda paziņotā atbalsta atbilstību –, šai dalībvalstij ir saistošas apstiprinātās atbalsta shēmas interpretēšanā un piemērošanā?
 - 7) Vai Direktīvas 2003/87/EK, kas grozīta ar Direktīvu (ES) 2018/410, 10.a panta 6. punkts, saskaņā ar kuru dalībvalstīm ir jāievieš finansiāli pasākumi, lai kompensētu CO₂ netiešās izmaksas, ir nozīmīgs tam, kā interpretējams EKTS pamatnostādņu 5. punkts, saskaņā ar kuru atbalstam ir jābūt ierobežotam līdz minimālajam apjomam, kāds vajadzīgs, lai panāktu paredzēto vides aizsardzību? **[oriģ. 3. lpp.]**

Pamatojums

I.

- 1 Prejudiciālie jautājumi tiek uzdoti saistībā ar strīdu par valsts atbalsta piešķiršanu netiešo CO₂ izmaksu kompensēšanai.
- 2 Pieteicēja ražo augstas tīrības silīciju. 2014. un 2015. gadā tā vienā no savām ražotnēm veica tehniskas izmaiņas elektroenerģijas pievadē, proti, iebūvēja dažādas jaunas sildelementu detaļas tā dēvētajā konvertēšanas iekārtā, kurā no silīcija tetrahlorīda karsēšanas rezultātā iegūst silīcija atdalīšanai nepieciešamo izejmateriālu trihlorsilānu. Šajā nolūkā tā veica ieguldījumus, kas pārsniedza 2 miljonus euro. Pēc izmaiņu veikšanas sildelementi tika darbināti paralēli, nevis virknē, un tādēļ kļuva iespējams atsevišķus sildelementus darbināt atsevišķi un vajadzības gadījumā – darbības pārtraukumos īssavienojumu dēļ – tos atsevišķi izslēgt. Šādi bija paredzēti izvairīties no citādi nepieciešamās visas konvertēšanas iekārtas izslēgšanas, kas kopumā dotu iespēju sasniegt ilgāku darbības laiku. Kā norāda pieteicēja, aprēķini liecina, ka tādējādi ir sasniedzams atdalīšanas iekārtu ražīguma paaugstinājums par 1,050 t polikristāliskā silīcija.

- 3 2017. gada 22. maijā pieteicēja iesniedza *Umweltbundesamt* [Federālā vides dienesta] *Deutsche Emissionshandelsstelle* [Vācijas Emisijas kvotu tirdzniecības iestādei] (turpmāk tekstā – “*DEHS*”) pieteikumu atbalsta saņemšanai elektroenerģijas cenas kompensēšanai par 2016. finanšu gadu, iekļaujot jaudas palielinājumu trijām atdalīšanas iekārtām “Poly” Nr. 4, 6 un 7. Ar 2017. gada 1. decembra lēmumu *DEHS* tai piešķīra atbalstu 14 902 385,43 EUR apmērā, bet pārējā daļā – par apgalvoto jaudas palielinājumu – pieteikumu noraidīja. Jaudas izmantojuma palielinājums neesot uzskatāms par jaudas palielinājumu. Par to iesniegto pieteicējas sūdzību *DEHS* noraidīja ar 2018. gada 29. novembra lēmumu par sūdzību, jo pieteicēja neesot pierādījusi nepieciešamo cēloņsakarību starp fiziskajām izmaiņām un jaudas izmaiņām. Ar savu prasību, kas administratīvajā tiesā celta 2018. gada 24. decembrī, pieteicēja uztur savus prasījumus. Jaudas palielinājuma nosacījumi esot izpildīti. Attiecīgo triju iekārtu ražošanas apjoms 2016. gadā tik tiešām ir bijis par 3,087 t un tātad par vairāk nekā 10 % lielāks nekā attiecīgajā atsaucē periodā. Minētā tiesa 2020. gada 27. novembra tiesas sēdē apsprieda ar pusēm lietas apstākļu faktiskos un juridiskos aspektus un prejudiciāla nolēmuma tiesvedības vajadzībām apturēja lietas izskatīšanu. [oriģ. 4. lpp.]
- 4 Saistībā ar šo lietu atbilstoši LESD 267. panta otrajai daļai Eiropas Savienības Tiesai ir iesniegts lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu. Prejudiciālie jautājumi attiecas uz Savienības tiesisko regulējumu par valsts atbalsta, kas paredzēts netiešo CO₂ izmaksu kompensēšanai, piešķiršanu. Nolēmuma pieņemšanai nozīmīgas citastarp ir Savienības tiesību normu prasības par strīdīgo iekārtu jaudas palielinājuma esamību.
- 5 1. Dalībvalsts tiesībās nav likumiska pamata, no kura izrietētu tiesības saņemt atbalstu. Atbalsts ir piešķirts, pamatojoties uz *Richtlinie für Beihilfen für Unternehmen in Sektoren bzw. Teilsektoren, bei denen angenommen wird, dass angesichts der mit den EU-ETS-Zertifikaten verbundenen Kosten, die auf den Strompreis abgewälzt werden, ein erhebliches Risiko der Verlagerung von CO₂-Emissionen besteht (Beihilfen für indirekte CO₂-Kosten)* “Vadlīnijas par atbalstu uzņēmumiem nozarēs un apakšnozarēs, par kurām var izdarīt pieņēmumu, ka tajās pastāv ievērojams CO₂ emisiju pārvirzes risks, ņemot vērā ka ar ES ETS kvotu sertifikātiem saistītās izmaksas tiek iekļautas elektroenerģijas cenās (atbalsts par netiešām CO₂ izmaksām)” 2013. gada 23. jūlija redakcijā (turpmāk tekstā – “Atbalsta vadlīnijas”). Atbildētāja, pamatojoties uz valsts tiesību aktiem, administratīvajā praksē pati ir uzņēmusies piešķirt atbalstu, ja ir izpildīti Atbalsta vadlīnijās paredzētie nosacījumi.
- 6 Saskaņā ar Atbalsta vadlīniju 5.2.4. punkta a) apakšpunktu:
- “Ja laikā no 2013. līdz 2020. gadam tiek būtiski palielināta iekārtas ražošanas jauda, nākamajā finanšu gadā pēc jaudas palielinājuma ražošanas bāzes līmenis tiek palielināts proporcionāli attiecīgajam jaudas palielinājumam. Lai noteiktu jaudas ievērojama palielinājuma nosacījumus, attiecīgi ir piemērojams 2011. gada 26. septembra *Zuteilungsverordnung*

2020 [Kvotu piešķiršanas noteikumu 2020] (BGBl. I, 1921. lpp.) 2. panta 24. punkta a) un b) apakšpunkta aa) punkts.”

- 7 Saskaņā ar Kvotu piešķiršanas noteikumu (ZuV 2020) 2. panta 24. punkta a) un b) apakšpunkta aa) punktu būtisks jaudas palielinājums ir definēts kā:

“Elementa, uz kuru attiecas piešķiršana, sākotnējās uzstādītās jaudas būtisks palielinājums, kas atbilst šādām pazīmēm:

a) viena vai vairākas konstatējamas, fiziskas izmaiņas elementa, uz kuru attiecas piešķiršana, tehniskajā konfigurācijā un darbībā, izņemot vienkāršu esošas ražošanas līnijas aizstāšanu, un

b) palielinājums

aa) elementa, uz kuru attiecas piešķiršana, jaudai, kas par vismaz 10 % pārsniedz tā sākotnējo uzstādīto jaudu pirms izmaiņām.” [oriģ. 5. lpp.]

- 8 Eiropas Komisija 2013. gada 17. jūlijā nolēma necelt iebildumus pret Atbalsta vadlīnijām (skat. dokumentu C(2013) 4422 *final*).

Tajā Komisija atsauca uz savām “Pamatnostādnēm par atsevišķiem valsts atbalsta pasākumiem saistībā ar siltumnīcefekta gāzu emisiju kvotu tirdzniecības sistēmu pēc 2012. gada” (OV 2012, C 158, 4. lpp.; redakcija ar 2013. gada 21. martā pieņemto labojumu – OV 2013, C 82, 9. lpp.) (turpmāk tekstā – “EKTS pamatnostādnes”) un tajās ietvertajām formulām un terminu skaidrojumiem. Lēmuma 36. punktā tā konstatē:

“Vācijas regulējumā principā tiek izmantotas šīs formulas, lai aprēķinātu pieļaujamo atbalsta maksimālo apmēru, turklāt formulu elementi atbilst pamatnostādņu I pielikumā ietvertajām definīcijām un III un IV pielikumā norādītajiem rādītājiem.”

- 9 2. Pēc iesniedzējtiesas vērtējuma, ja būtu piemērojami vienīgi dalībvalsts tiesību akti, būtu uzskatāms, ka pastāv jaudas palielinājums, kā rezultātā pieteicējai būtu tiesības saņemt lielāku atbalstu. Tādu dalībvalsts kvotu piešķiršanas noteikumu piemērošanu, uz kuriem izdarīta atsauce Atbalsta vadlīnijās jaudas palielinājuma noteikšanai, atbildētāja *Leitfaden für das Zuteilungsverfahren 2013–2020* [Rokasgrāmata par [kvotu] piešķiršanas procedūru 2013.–2020. gadam] (turpmāk tekstā – “Kvotu piešķiršanas procedūras rokasgrāmata”) 5. daļas 7.1. nodaļā izskaidro tādējādi, ka

“ir jāpastāv cēloņsakarībai starp fiziskajām izmaiņām un jaudas izmaiņām tādā ziņā, ka pašām fiziskajām izmaiņām var būt (tieša vai netieša) ietekme uz ražošanu, par ko var pretendēt uz kvotām, vai uz patēriņu, par kuru var pretendēt uz kvotām. Taču nav nepieciešama kvantitatīva saikne starp fizisko izmaiņu lielumu un jaudas izmaiņu lielumu” (pieejams <https://www.dehst.de>, 80. lpp.).

- 10 Atbildētāja, minot piemēru, to papildus skaidro tādējādi, ka arī tehniski un juridiski iespējamās maksimālās jaudas palielinājums par 5 % un vienlaikus notiekošs jaudas izmantojuma palielinājums var būt pietiekams, lai pamatotu jaudas palielinājumu kopumā par vismaz 10 % (skat. Kvotu piešķiršanas procedūras rokasgrāmatu, 81. lpp.). Iesniedzējtiesa uzskata, ka Kvotu piešķiršanas procedūras rokasgrāmata atspoguļo atbildētājas administratīvo praksi.
- 11 Iesniedzējtiesa uzskata, ka tajā paredzētie izšķirošie jaudas palielinājuma nosacījumi ir izpildīti. Citastarp runa ir par fiziskām izmaiņām iekārtas tehniskajā konfigurācijā un tās darbībā **[oriģ. 6. lpp.]** fiziska kapitālieguldījuma rezultātā. Šo triju iekārtu faktiskā ražošanas jauda ir palielinājusies par vismaz 10 % salīdzinājumā ar atsauces rādītāju. To apliecina pieteicējas revidenti. Turklāt tiesa, izvērtējusi tiesas sēdē izvirzītos pieteicējas argumentus, uzskata, ka izmaiņas elektroenerģijas pievadē principā var paaugstināt konvertēšanas ražīgumu un līdz ar to izraisīt silīcija atdalīšanas kāpinājumu. Iesniedzējtiesa uzskata, ka, ja piemērojami būtu vienīgi dalībvalsts tiesību akti, nebūtu izšķiroši, vai pilnā apmērā pastāv cēloņsakarība starp ražošanas kāpumu un tehniskajām izmaiņām.
- 12 3. No atbildēm uz prejudiciāliem jautājumiem ir atkarīgs tas, vai no Savienības tiesību aktiem izriet atšķirīgs secinājums.
- a) Par 1. jautājumu:
- 13 EKTS pamatnostādņu I pielikumā ietvertās jaudas palielinājuma definīcijas formulējums atšķiras no dalībvalsts tiesiskā regulējuma. Saskaņā ar EKTS pamatnostādņēm ir nepieciešams, ka fizisku kapitālieguldījuma rezultātā iekārtu var ekspluatēt ar jaudu, kas ir par vismaz 10 % lielāka par iekārtas sākotnējo uzstādīto jaudu pirms izmaiņām. Iesniedzējtiesa to saprot tādējādi, ka izšķirošs ir tas, vai pastāv cēloņsakarība starp kapitālieguldījumu un tehniski un juridiski iespējamās maksimālās jaudas palielinājumu (a) variants). Vienīgi šādā gadījumā potenciālais jaudas kāpinājums (“var tikt ekspluatēts”) ir reālas kapitālieguldījuma sekas.
- 14 Savukārt no interpretācijas, kas atbilst Komisijas Lēmuma 2011/278/ES (2011. gada 27. aprīlis) 3. panta i) un l) punktam (b) variants), izrietētu, ka būtu jābalstās nevis uz tehniski un juridiski iespējamo maksimālo jaudu, bet gan uz divu vidējo rādītāju salīdzinājumu starp: (1) vidējo rādītāju diviem lielākajiem mēneša ražošanas apjomiem laikposmā no 2005. gada 1. janvāra līdz 2008. gada 31. decembrim atbilstoši Lēmuma 2011/278/ES 7. panta 3. punkta a) apakšpunktam un (2) ražošanas apjoma vidējo rādītāju tajos divos mēnešos, kuros tas bijis vislielākais pirmo sešu mēnešu laikā pēc darbības izmaiņām. Tomēr otrais rādītājs var būt arī tikai kāda saimnieciska lēmuma izraisītas paaugstināta jaudas izmantojuma sekas un tāād var nebūt pilnā mērā izskaidrojams ar tehniskām izmaiņām. Iesniedzējtiesa uzskata, ka šāda interpretācija tomēr nešķiet atbilstīga EKTS pamatnostādņu formulējumam. **[oriģ. 7. lpp.]**

b) Par 2. jautājumu:

- 15 Ja Tiesa uzskatītu, ka EKTS pamatnostādnēs un Lēmumā 2011/278/ES ietvertās jaudas palielinājuma definīcijas ir identiskas, rodas papildu jautājums, vai un cik lielā mērā ir jāpastāv cēloņsakarībai starp tehniskajām izmaiņām un vidējā ražošanas apjoma palielinājumu. Ja tiktu uzskatīts, ka tehniskās izmaiņas attiecībā uz ražošanas apjoma kāpumu ir *conditio sine qua non*, t. i., obligāti nepieciešamas, lai tas nezaudētu savu konkrēto veidu/apjomu, tad iesniedzējtiesa uzskata, ka var tikt apsvērts vienīgi tehniski un juridiski iespējamās maksimālās jaudas palielinājums par vismaz 10 %. Vienīgi šādā gadījumā pastāv stingra cēloņsakarība.
- 16 Un otrādi, ja balstītos tikai uz faktiskajiem vidējiem rādītājiem neatkarīgi no tā, vai tie izriet no tehniskajām izmaiņām vai citu iemeslu dēļ paaugstināta jaudas izmantojuma, cēloņsakarība nebūtu pilnā mērā izsecināma. Attiecīgā gadījumā tehniskās izmaiņas varētu netikt ņemtas vērā, un tas vēl nenozīmētu, ka pilnā apmērā zustu ražošanas apjoma palielinājums.
- c) Par 3. jautājumu:
- 17 EKTS pamatnostādņu I pielikumā ir izmantots sākotnējās uzstādītās jaudas jēdziens, tomēr tās neietver šā jēdziena definīciju. Iesniedzējtiesa izdara pieņēmumu, ka EKTS pamatnostādnēs ietvertais sākotnējās uzstādītās jaudas jēdziens ir jāinterpretē atbilstoši Lēmuma 2011/278/ES 7. panta 3. punktam. Tomēr, ņemot vērā faktu, ka EKTS pamatnostādnēs jaudas palielinājums ir definēts autonomi un atšķirīgi no Lēmuma 2011/278/ES, rodas jautājums, vai šī izpratne ir pareiza.
- d) Par 4. jautājumu:
- 18 Šis jautājums attiecas uz Eiropas Komisijas sākotnējā izskatīšanā pieņemta lēmuma par valsts atbalstu iedarbību un tvērumu. Ja Komisija savā lēmumā atbilstoši Regulas Nr. 659/1999/ vai Regulas 2015/1589 (turpmāk tekstā – “Regula 2015/1589”) 4. panta 3. punktam konstatē, ka valsts atbalsta shēmas aprēķina formulas elementi atbilst attiecīgo pamatnostādņu par valsts atbalstu definīcijām, rodas jautājums, vai tas attiecas arī uz atbalsta shēmā ietvertajām atsaucēm uz citām dalībvalsts tiesību normām. **[orig. 8. lpp.]** Šajā gadījumā jaudas palielinājuma konkrētā definīcija paziņotajā atbalsta shēmā izriet tikai no atsaucēm uz noteikumiem par dalībvalsts emisijas kvotu piešķiršanas procedūru. Taču, kā norādīts pirmajā jautājumā, tajos ietvertā definīcija atšķiras no Komisijas EKTS pamatnostādnēs ietvertās definīcijas. Ņemot vērā līdzšinējo Tiesas judikatūru, valsts atbalsta jomā pieņemto Komisijas lēmumu *res judicata* spēkā tvērums attiecībā uz konstatējumiem par valsts tiesību aktiem iesniedzējtiesai nešķiet viennozīmīgs.
- 19 Varētu izdarīt pieņēmumu (a) variants), ka Komisija arī sākotnējā izskatīšanā veic visu valsts tiesību normu, kas piemērojamas paziņotās atbalsta shēmas īstenošanai, visaptverošu pārbaudi un ka ar lēmumu necelt iebildumus ir pilnā mērā atcelts LESD 108. panta 3. punktā paredzētais īstenošanas aizliegums

attiecībā uz dalībvalsti saistībā ar paziņoto atbalstu neatkarīgi no tā, vai Komisija ir pamatoti uzskatījusi, ka piemērojamās valsts tiesību normas pilnā mērā atbilst attiecīgajās pamatnostādnēs par valsts atbalstu iekļautajām definīcijām. Pirmkārt, par labu tam varētu liecināt tiesiskās drošības princips. Otrkārt, saskaņā ar Regulas 2015/1589 4. panta 6. punktu, ja vien Komisija neuzsāk formālu izmeklēšanas procedūru, tad pēc divu mēnešu termiņa beigām (pat ja nav pieņemts Regulas 2015/1589 4. panta 3. punktā minētais lēmums) ir uzskatāms, ka Komisija ir atļāvusi attiecīgo atbalstu. Tas liecina par to, ka arī iespējami kļūdaini vai nepilnīgi Komisijas lēmumi nav šķērslis atbalsta piešķiršanai.

20 Katrā ziņā tādā gadījumā kā šeit aplūkojamais iesniedzējtiesai tomēr šķiet, ka (b) variants) Komisijas konstatējums par valsts aprēķina formulas elementu atbilstību EKTS pamatnostādnēs ietvertajām definīcijām ir jāsaprot tādējādi, ka dalībvalsts regulējums ir jāinterpretē, ņemot vērā EKTS pamatnostādnes, un ka tai, to piemērojot praksē, ir jābūt saderīgai ar šīm pamatnostādnēm. Saskaņā ar Tiesas judikatūru pamatnostādnes par valsts atbalstu principā gan nav tieši juridiski saistošas dalībvalstīm (skat. Tiesas spriedumu, 2016. gada 19. jūlijs, C-526/14, EU:C:2016:570, 44. punkts; skat. arī sesto jautājumu). Tomēr saskaņā ar pastāvīgo judikatūru Komisija ir apņēmusies ievērot pašas pieņemtos noteikumus. Ņemot vērā iepriekš izklāstīto, ir uzskatāms, ka Komisija ir izdarījusi pieņēmumu, ka dalībvalsts regulējums pēc būtības atbilst pamatnostādnēm par valsts atbalstu un ka tā nav cēlusi iebildumus tikai šajā ziņā. Ciktāl, piemērojot valsts atbalsta shēmu, pastāv interpretācijas brīvība, [orig. 9. lpp.] dalībvalstij tas būtu jāņem vērā, īstenojot atbalsta pasākumu.

e) Par 5. jautājumu:

21 Ja – kā ceturta jautājuma a) variantā – būtu uzskatāms, ka Komisijas lēmums par atļauju tieši vai netieši ietver arī atkāpi no pamatnostādnēm par valsts atbalstu, rodas jautājums, vai tā ir saistoša arī dalībvalsts tiesām. Saskaņā ar *Bundesverwaltungsgericht* [Federālās administratīvās tiesas] [...] judikatūru lēmumi, kas pieņemti sākotnējā izskatīšanā, nav juridiski saistoši.

f) Par 6. jautājumu:

22 Saskaņā ar Tiesas judikatūru (kas minēta iepriekš) pamatnostādnes par valsts atbalstu principā nav saistošas dalībvalstīm, bet ar tām tiek tikai ierobežota pašas Komisijas rīcības brīvība. Papildinot ceturto jautājumu, iesniedzējtiesai nav skaidrs, vai tādā gadījumā kā šeit aplūkojamais tas, ka EKTS pamatnostādnes ir juridiski saistošas dalībvalstij, kad tā interpretē un piemēro paziņoto atbalsta shēmu, izriet no tā, ka Komisija savā lēmumā par atļauju vairākkārt ir tieši atsaukusies uz šīm pamatnostādnēm un tādējādi tās ir iekļāvusi sava lēmuma priekšmetā.

g) Par 7. jautājumu:

23 EKTS pamatnostādņu 5. punkts ietver atsauci uz vispārīgo principu, ka valsts atbalsts ir jāierobežo līdz minimālajam apjomam, kāds vajadzīgs, lai sasniegtu

izvirzīto mērķi. Direktīva 2003/87/EK, kas grozīta ar Direktīvu (ES) 2018/410, 10.a panta 6. punktā atšķirībā no sākotnējās redakcijas tagad ietver normu, ka dalībvalstis ievieš finansiālus pasākumus, lai kompensētu CO₂ netiešās izmaksas. Iesniedzējtiesa izdara pieņēmumu, ka no tā neizriet atkāpe no vispārīgā principa par atbalsta nepieciešamību.

[..]

DARBA VERSIJA